

Pavlak & partneri d.o.o.

Splitska 2
51 000 RIJEKA/CROATIA
tel. 385(0)51 322173, fax.385(0)51 322174

Trg bana Josipa Jelačića 3
10 000 ZAGREB/CROATIA
tel.385(0)1 4831591, fax.385(0)1 4831592

e-mail: lawfirm@[pavlakipartneri.com](mailto:lawfirm@pavlakipartneri.com)

Odvjetnici: Sanjin Pavlak, Gracijela Katić Pavlak,
Miljenko Krželj, Viktor Pezelj, Ivan Kraljić, Lucija Benedikta Pavlović

Zagreb, dana 04. siječnja 2023. godine

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

Poslovni broj: St-259/2021

PREDLAGATELJ: REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO FINACIJA,
POREZNA UPRAVA, PODRUČNI URED DALMACIJA

DUŽNIK: IMOVINA DUŽNIKA POJEDINCA MIRKA RAPIĆA Plano, Put
sv. Marte 18, OIB: 74856995382, vlasnik obrta R.L.E. za
popravak i preinake metalnih brodova, Drniš, Krš 2, OIB:
74856995382, zastupan po odvjetniku Miljenku Krželju iz
Odvjetničkog društva Pavlak & partneri d.o.o. iz Rijeke, Splitska 2 –
Pisarnica Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 3, OIB: 41464419609

**OČITOVANJE DUŽNIKA I ZAHTJEV DUŽNIKA ZA
PROŠIRENJE PREDMETA ODREĐENOG VJEŠTAČENJA**

A) ODGOVOR NA PODNESAK PREDLAGATELJICE OD 06.12.2022. GODINE

I. UVODNO

1. Dužnik je zaprimio podnesak predlagateljice broj: S-DO-19/2015 od dana 06. prosinca 2022. godine te se na isti očituje u nastavku na način kako slijedi.

II. O PRAVOMOĆNOJ PRESUDI UPRAVNOG SUDA U SPLITU 2 USL-19/2022-11 OD DANA 01.08.2022. GODINE I DRUGIM PRESUDAMA ISTOG SUDA

2. Upravo suprotno navodima predlagateljice iz predmetnog podneska, u 08. i 09. mjesecu 2022. godine Upravni sud u Splitu je donio četiri presude i to presudu 2 Usl-19/2022-11 dana 01. kolovoza 2022. godine, presudu 8 Usl-243/2022-8, 8 Usl-17/2022-8 i 8 Usl-18/2022-8 dana 26. rujna 2022. godine. U svim presudama je iskazan stav Upravnog suda da je nastupila zastara poreznih obveza.

3. Dakle u samoj pravomoćnoj presudi Upravnog suda u Splitu 2 Usl-19/2022-11 od dana 01. kolovoza 2022. godine kojom je poništeno drugostupanjsko i prvostupanjsko rješenje poreznih tijela, dana je direktna uputa istima da ponovljenom postupku utvrde zastaru poreza i doprinosa, i to zastaru obveza poreza i prireza na dohodak za 2007., 2009., 2010. i 2011., poreza na dobit za 2007., 2008., 2010. i 2012., poreza na plaće, mirovine i druge primitke za 2009. i 2010., poreza na cestovna motorna vozila za 2009., 2010. i 2011., poreza na tvrtku za 2009., 2010., 2011., 2012., 2013. i 2014., doprinosa za 2009., 2010., 2011., 2012., 2013., 2014. i 2015., poreza na dodanu vrijednost za 2011. i 2012. (za koje je rok zastare počeo teći 1. siječnja 2013., odnosno 1. siječnja 2014.), poreza na cestovna motorna vozila za 2012., poreza na promet nekretnina za 2008., sudskih pristojbi za 2007., troškova postupka za 2012. i 2013. i obveze novčane kazne za prekršaje, oduzetu imovinsku korist i troškove postupka (točka III.12. izreke prvostupanjskog rješenja) za 2013. godinu. Isti stav je iznijet i u ostale tri presude, ali na iste je uložena žalba. **Sva navedena dugovanja poreza i doprinosa obuhvaćena su predmetnim prijedlogom za otvaranje stečajnog postupka iz 2015. godine.**

Dokaz: *presuda Upravnog suda u Splitu 2 Usl-19/2022-11 od dana 01. kolovoza 2022. godine*

III. O NAVODIMA PREDLAGATELJICE IZ PODNESKA

a) O rješenjima iz 2015. godine

4. Zbog svega prethodno navedenog nije jasno zašto predlagateljica ponovno (na 2. stranici podneska), navodi devet rješenja koja je Porezna uprava donijela tijekom 2015. godine, u istom predmetu Klase: UP/I-416-02/15-01/339, a od kojih je u navedenih osam rješenja zahtjev za zastaru prava na naplatu poreznog obveznika, ovdje dužnika, odbijen, dok je jednim rješenjem takav zahtjev odbačen jer je o istom navodno već odlučeno.

5. Postojanje navedenih rješenja nije sporno, a svako od njih je doneseno u 06. mjesecu 2015. godine te je istima uistinu odbijen, odnosno odbačen zahtjev dužnika na utvrđenje zastare prava na naplatu poreznih obveza. No, **ono što je predlagateljica zanemarila prilikom pozivanja na navedena rješenja jest ključna činjenica da su navedena rješenja u daljnjim upravnim postupcima poništena, te kao takva ne proizvode nikakve pravne učinke.**

6. Prema članku 115. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09, dalje: ZUP), poništavanjem se poništavaju sve pravne posljedice koje je rješenje (upravni akt) proizvelo. Navedena odredba, koja uz poništenje rješenja vezuje retroaktivni učinak *ex tunc*, odnosi se na sve osnove poništavanja rješenja u upravnom postupku, bilo po redovitim, bilo po izvanrednim pravnim lijekovima, dakle, izravno je primjenjiva u konkretnom slučaju na citirana rješenja. Stoga, budući su citirana rješenja poništena, te kao takva *ex tunc* ne proizvode nikakve pravne učinke, postavlja se pitanje iz kojeg razloga ih predlagateljica navodi, a budući ista ne predstavljaju valjanu odluku o nastupu zastare prava na naplatu poreznih obveza, pa time niti dokaz postupanja po zahtjevu dužnika.

7. Uz navedenu činjenicu, ostaje krajnje nejasno i koja je važnost citiranih (poništenih) rješenja za ovaj postupak, a budući **isti nije pokrenut na temelju tih rješenja, već na temelju knjigovodstvenog izlista iz ISPU sustava Porezne uprave kao vjerodostojnoj ispravi, a koja su porezna dugovanja, po pravomoćnoj odluci Upravnog suda u zastari.** Dakle, navodna tražbina predlagateljice se temelji samo na vjerodostojnoj ispravi te nije povezana s predmetnim rješenjima, iz kojeg razloga se dodatno ističe irelevantnost navođenja istih u ovom postupku, uz nespornu činjenicu njihova nepostojanja zbog poništavanja.

c) O presudi

8. Podnositeljica se u svom podnesku u prvom pasusu, također poziva na presudu Visokog Upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Usž-1752/22-2 kojom je odbijena žalba tužitelja Mirka Rapića iz Trogira, Put sv. Marte 18, protiv tuženika Ministarstva financija, Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, radi zastare prava na utvrđivanje i naplatu poreznog duga, te je potvrđena presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 8 Uslpor-196/20-13. Međutim sam Upravni sud u Splitu je u točki 8. navedene presude zaključio (a što je potvrđeno i drugostupanjskom presudom) da „*nije predmet ovog upravnog spora ispitivanje osnovanosti svih tužbenih navoda te pravilnosti evidencija o stanju duga*“ već je „*predmet ovog upravnog spora ocjena zakonitosti osporenog rješenja tuženika, odnosno da li je prvostupanjskim rješenjem pravilno i zakonito **odbačen zahtjev tužitelja***“. Dakle, nije istina da ta presuda išta mijenja u predmetnom postupku niti ima veze s vjerodostojnim ispravama iz 2015. godine koje su ovdje relevantne i predmetne, već se u istom postupku odlučivalo o zakonitosti i pravilnosti prvostupanjskog i drugostupanjskog rješenja koja nisu vezana uz predmet ovog postupka niti na istima predlagateljica temelji svoju tražbinu.

9. Stoga, nije jasno na koje se točno pravno stajalište iz citirane presude predlagateljica poziva u zadnjem pasusu podneska i zašto smatra da bi isto bilo u svezi s predmetnim postupkom ili od ikakvog utjecaja na isti.

d) Zastara

10. S obzirom da se u predmetnom slučaju radi o obvezama koje datiraju od 2006.-2011. godine, jasno je da je nastupila zastara prava na naplatu istih, i to prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, a budući u tom razdoblju nisu postojale radnje dostavljene na znanje dužniku kojima bi se prekidao tijek zastare, a što izravno proizlazi iz pregleda zastarnih rokova za svaku pojedinu obvezu koju je dužnik predao u spis predmeta, a isto je potvrđeno i presudama Upravnog suda u Splitu.

11. Konkretno, člankom 5. OPZ-a u postupku oporezivanja primjenjuju se propisi koji su bili na snazi u vrijeme nastanka činjenica na kojima se temelji oporezivanje, iz kojeg se razloga treba primijeniti Opći porezni zakon (NN 147/08 do 26/15).

12. Člankom 94. stavkom 1. istog OPZ-a propisano je da pravo poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, pravo na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe te pravo poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe zastarijeva za tri godine računajući od dana kada je zastara počela teći, dok je stavkom 2. istog članka određeno da zastara

prava na utvrđivanje porezne obveze i kamata počinje teći nakon isteka godine u kojoj je trebalo utvrditi porezne obveze i kamate. Daljnjim člankom 96. stavkom 1. OPZ-a propisano je da apsolutni rok zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe te prava poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe nastupa za šest godina računajući od dana kada je zastara počela prvi put teći, a prema odredbama članka 94. stavka 3. 4. i 5. ovoga Zakona.

13. Što se tiče obveza doprinosa, ističe se da je odredbom članka 30. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o doprinosima (NN 143/14) propisano da će se postupci utvrđivanja zastare započeti po zahtjevu obveznika doprinosa, a prema odredbama Zakona o doprinosima, dovršiti sukladno odredbama tog Zakona, osim ako su odredbe tog Zakona i odredbe Općeg poreznog zakona povoljnije za obveznika doprinosa. Dakle, u predmetnom slučaju valja nastup zastare procjenjivati sukladno odredbama Općeg poreznog zakona, a prema kojem zastarni rok za relativnu zastaru prava na utvrđivanje i naplatu iznosi tri godine, dok rok za nastup apsolutne zastare iznosi šest godina

e) Jedan porezni obveznik?

14. Predlagateljica u svom podnesku navodi i kako se radi samo o jednom poreznom obvezniku, Mirku Rapić, OIB: 74856995382, a ne o više njih kako to ističe dužnik. Pri tome ne uzima u obzir ključne činjenice da se u sustavu, kako porezne uprave tako i FINA-e i dalje vode tri porezna obveznika - fizička osoba građanin, fizička osoba obrtnik i trgovac pojedinac. **Međutim ovaj prijedlog za otvaranje stečajnog postupka je podnesen protiv imovine dužnika pojedinca Mirka Rapića, pa ne vidimo relevantnost navedenih prigovora, a posebno na vidimo kako bi isti navodi predlagateljice utjecali na zastaru koja je nesporno nastupila.**

15. Iako svi posluju pod istim OIB-om, nesporno je i u prethodno vođenim postupcima pravomoćno utvrđeno da navedeni subjekti obavljaju različite djelatnosti, upisane su u različite registre, imaju različite financijske kartice, različita prava i obveze, stoga je suprotno postupanje i tretman istih kao jednog subjekta neustavan. Činjenica da fizička osoba može imati samo jednu imovinu je nesporna.

16. Naime, sukladno Odluci Ustavnog suda RH broj: U-I-2771/2008 od dana 17. ožujka 2010. godine (dalje: **Odluka US**) u točki 5. iste utvrđeno je da su obrtnik, trgovac pojedinac i trgovačko društvo tri temeljna organizacijska oblika u kojima se gospodarski subjekti pojavljuju u pravnom prometu. U daljnjoj točki 10. Odluke, navodi se da "*određenjem imovine kao ukupnosti prava (stvarnih i svih drugih imovinskih prava) koja pripadaju jednoj osobi, pri čemu imovina može biti samo jedinstvena (jedna osoba može imati samo jednu imovinu), razgraničavaju se, u*

imovinskopравnom smislu, poduzeće i njegov nositelj (pravna ili fizička osoba) to jest određuje se što je imovina poduzeća, a što imovina osobe". Također, u istoj točki jasno stoji da kada je nositelj poduzeća fizička osoba, kao što je slučaj s trgovcem pojedincem, on za obveze odgovara cjelokupnom imovinom što ovdje nije niti sporno, a koja sukladno načelu jedinstvene imovine uključuje imovinsku masu obuhvaćenu u poduzeću i imovinsku masu privatne imovine. Razgraničavaju se u imovinsko-pravnom smislu poduzeće i njegov nositelj, tj. određuje se što je imovina poduzeća, a što privatna imovina. Nositelj poduzeća ulaganjem u poduzeće gubi prava na uložnim predmetima, a ta prava stječe poduzeće, dok nositelj na temelju učinjenog ulaganja stječe prava u poduzeću, poput dobiti i slično. U točki 11. navodi se da se u slučaju "unošenja zakonske razlike između tri organizacijska oblika gospodarskih subjekata u RH, zakonodavac mora imati valjani cilj, odnosno objektivno i valjano opravdanje, koje opravdanje ne smije proizlaziti iz legitimnosti cilja samo po sebi već mora proizlaziti iz prihvatljivog odnosa razmjernosti između upotrijebljenog sredstva i cilja koji se namjeravao postići, koliko god on bio legitiman".

B) ZAHTJEV DUŽNIKA ZA PROŠIRENJE PREDMETA ODREĐENOG VJEŠTAČENJA

I. PREDMET VJEŠTAČENJA

17. Dakle, kako smo to prije u ovom podnesku i objasnili, tražimo od Naslovnog suda da se uz zadane naloge određene rješenjem Poslovni broj: 3 St-259/2021-19 od dana 20. prosinca 2022. godine isti prošire na način da određena sudska vještakinja izvještači postojanje poreznih evidencija Porezne uprave vezane na Mirka Rapića trgovca pojedinca, R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Drniš, Krš 2, OIB:74856995382 (Područni ured -Porezne uprave Šibenik, Ispostava Drniš), fizičke osoba-građanina Mirka Rapić, Plano, Put sv. Marte 18, OIB: 74856995382 (Područni ured - Porezne uprave Split, Ispostava Trogir), i R.L.E. obrta za popravak i preinake metalnih brodova, vl. Mirko Rapić, Drniš, Krš 2, OIB: 74856995382, sve navedeno s različitim poreznim osnovama (nisu svi nositelji istih poreznih prava i obveza niti to mogu biti po važećim pravnim propisima) prateći RPO obrasce, kao i evidencije FINA-e (vode tri zasebne osobe različita pravna oblika i tri pravna subjekta)) sve to uspoređujući upravna rješenja i rješenja Trgovačkog suda i žiro račune kod poslovnih banaka dužnika, te da sudska vještakinja o istome da svoje mišljenje i nalaz odnosno da utvrdi koliko Porezna uprava i FINA imaju Mirka Rapića u svojim evidencijama s istim OIB-om, ali drugim JMBG-om, MBS-om i obrtnim brojem za koje su

zadužene različite ispostave Porezne uprave prema sjedištu odnosno prebivalištu poreznog obveznika.

18. Uz navedeno, u određenom vještačenju trebalo bi dati nalaz i mišljenje vezano na vještačenja vještaka Ljube Jelića, Hrvojke Bačić i Milana Kanjera koja se vještačenja nalaze u ovosudnom predmetu u odnosu na evidencije ISPU-a Porezne uprave i FINA-e, a posebno u odnosu na samu visinu tražbine bi se trebalo očitovati na vještvo vještaka Milana Kanjera jer ipak je predlagatelj pokrenuo ovaj postupak temeljem vjerodostojnih isprava. Ukoliko su navedena vještačenja u suprotnosti, vještake bi trebalo suočiti i ispitati pred Naslovnim sudom.

19. Obzirom na činjenicu da su navedena pitanja sadržana u prethodnim točkama sama po sebi prethodna pitanja za vještačenje određeno ovosudnim Rješenjem smatramo da ista moraju biti obuhvaćena nalazom i mišljenjem vještaka prije nego se pristupi dijelu vještačenja u odnosu na iznose i datume dospijeca svake pojedine tražbine kako se to i nalaže u rješenju Trgovačkog suda u Zadru, sve uz uvjet da porezna dugovanja uopće egzistiraju s obzirom na činjenicu da su ista u zastari.

B) ZAKLJUČNO

20. Sve navedeno ukazuje da iznijeti zaključci predlagateljice nisu osnovani, kao i da tražbina predlagateljice nije vjerojatna, odnosno nije vjerojatno postojanje tražbine kao niti njena visina, a koje su tražbine vezane uz poslovanje dužnika pojedinca kao trgovca pojedinca i njegovog poduzeća iz obavljanja registrirane djelatnosti.

21. S obzirom na sve navedeno, jasno je da su navodi predlagateljice neosnovani i paušalni, kao i da postojanje tražbine iste nije dokazano niti učinjeno vjerojatnim, stoga dužnik predlaže Naslovnom sudu da predmetni podnesak dužnika dostavi na znanje utvrđenom vještaku uz obvezu istog da se očituje o svemu u svom nalazu i mišljenju.

Dužnik p.p.
